

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

17. S. Gangulphi, vxoris adulterium per aquæ judicium, deprehendentis, mirandum, non imitandu[m] exemplu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

uis Moyses, in virtute Dei, maiora facere potuerit. Sed ideo non omnibus Sanctis ista tribuuntur; ne perniciōsissimo errore decipientur infirmi, existimantes, in talibus factis maiora dona esse, quam in operibus iustitiae, quibus eterna vita comparatur. Propterea Dominus prohibuit gaudere discipulos, cùm ait: Nolite in hoc gaudere, quoniam spiritus vobis subiiciuntur: sed in hoc gaudete, quoniam nomina vestra scripta sunt in cælis. Cùm ergo talia faciunt magi, qualia nonnunquam Sancti faciunt; talia quidem visibiliter esse apparent, sed ex diverso fine, & diverso jure sunt. Illi enim faciunt querentes gloriam suam, hi faciunt querentes gloriam Dei: & illi faciunt quadam potestatibus concessa in ordine suo, quasi priuata commercia, vel beneficia: isti autem publica administratione, iussu eius, cui omnis creatura subiecta est. Hæc Augustinus: quæ sufficiunt ad eam quæstionem, cur etiam non Sancti tales subinde succedant aquarum probationes? aut cur innocētibus noceant? est enim Alastor, qui illis fauet, istis nocet, quantum quidem ei à Deo permittitur. Nam neque impijs quidem plus nocere potest, quam ei concedatur; cum sit Dei lictor. Lictori autem non licet præscriptum judicis excedere.

Altera obiectio erat, ipsos etiam Sanctos tales aquarum probationes usurpauisse. Nam memorat, S. Gangulphum martyrem, famâ turpi vxoris sui percussum, ad hoc examen, animum adiecisse. Ita enim, in vita illius, scribitur. Interim ad quendam veniunt fontem (Gangulphus & vxor) ubi his uxorem vocibus compellat:

Multa quidem de te, coniux, paxim feruntur fæda & indigna natalibus tuis; & adhuc quidem mihi certò non constat, verene, an falsò illa dicantur. Tum illa etiam intrepide jurans, falsos de se rumores sparsos, ait, nec se unquam alieno concubitu pollutam. At Gangulphus: diuina, inquit, prouidentia, quam nihil fugit, ut se res habeat, iam certis declarabit: indicis. Enfons hic propositus est, nec frigidus valde, nec immodice calidus. In hunc igitur immitte manum, & e fundo lapillum extrahere. Et, si quidem à culpa es aliena, nihil mali patieris: sin autem polluta es, non sinet Deus latere scelus tuum. Illa B. viri, sicut alios omnes, ita hos quoq; sermones vecordia ascribens incutianter manum iniecit in fontem. Ecce autem simul atq; lapillum secum retrahere conata est, membris ferè omnibus obrigescit, & in digitis, & brachio, quo usq; aqua pertinet, abstracta cute, quæ caro cernitur; nihilq; aliud misera illa, nisi re-

O

pentis

XVII.

Surius 11.
Maij.

pentinum interitum expectat. Quid inde boni euenerit Gangulpho, in tractatu de Matrimonijs, dicemus. Hinc sanè constat, aquam etiam temperatam, vim comburendi diuinitus accepisse, & virum sanctum, ab hoc genere probationis non abhorruisse, vxoremque eius ad aquæ tribunal secutam, *condictitia actione* damnatam. Et nemo utique hic calumniæ caussa litem intendet, ut rem dicat malis artibus procuratam. Impius sit, qui de sancto talia suspicetur. Quid ergo? num omnibus licebit, quod licuit Sanctis? nequam. Scribuntur illorum vitæ, ut eorum virtutes, non ut miracula imitemur. Contrarium faciunt peruersi: mores illorum sugiunt, honores ambiunt. Hinc etiæ mulos vitæ paucos, plurimos habent dignitatis. At vera dignitas in vitæ integritate consistit, non in jactantia miraculorum. Quamuis & miraculis nonnullos Deus ornaret; sed ornat, quos vult, & cum cauillas habet, fidei miraculis conciliandi autoritatem.

XVIII.

S. Gregor.
Tur. lib. I. de
glor. Martyr
cap. 81.

Qualem habuit, Diacono Catholico, cum Presbytero Ariano disputare, & ad fidei veritatem comprobandum, apud S. Gregorium Turonensem, sic prouocante: *Factus rei veritas approbetur, succendatur igni aneus, & in ferventi aqua annulus alicuius procyiat, qui verò eum susulerit ex unda ferventi; ille iustitiam consequi comprebetur.* Feruentior fuit huic animus, quam constantior; & fortasse scopus etiam melior, quam modus actionis. Hinc, ne fides succumberet, miraculo Deus censuit mentem nutantis corrigendam. Acceperat enim conditionem hæreticus. Sed Diaconus, ob precipitatam subito impetu sententiam, diffidentia tenuatus, nescio quibus vnguentis brachium manumque illeuit. Steterant iam vtrinque, ad judicium experiendum, accincti athletæ; cum hæreticus metu pallidus repente periculum subire detrectat: Catholicus verò brachium exserit, sed vnguentis delibutum. Quod ubi vidit alter, magnis vocibus, exclamauit: *Aduersarium magicis artibus, non Fidei, confidere dolum subesse, conditionem cadere.* Oritur altercatio: & ferè etiam scandalum. Nam & Catholici, qui confluxerant, dicebant, sibi id genus disputandi non placere; nec miracula artibus simulanda. Ita temeraria prouocatio propemodum in periculum maximum adduxisset religionis autoritatem. Tempus ergo fuit, ut Deus male coepit, bene finiret, ac fortiorem huic certamini